

Oracions subordinades

Procediment general

1. Detectem verbs (amb possibles nexes, i verbs en infinitiu, participi i gerundi).
2. Demarquem la subordinada.
3. Substituïm (SN, adjectiu o adverbi): confirmem subord. (o en modifiquem la demarcació) i la identifiquem.
4. Definim la funció de la subordinada en l'oració principal.

Proposicions subordinades substantives

- Equivalen a un **SN**: funcions de subjecte, CD, CI, CC, CN, CRV, atribut, C. Pred. i C. Agent.
- Se **substitueixen per un SN** («això», «algun/a», «aquestes coses»...).
- Els possibles connectors (conjuncions, pron. interrogatius i relatius) no fan cap funció: **només són nexes**.

Completives: introduïdes per «que» (conjunció).

*Ens han dit **que vinguem aviat** / Proposició subordinada substantiva completiva (CD)*

Interrogatives: introduïdes per un pronom interrogatiu (sense connector).

*Digues **què t'ha dit el metge** / Proposició subordinada substantiva interrogativa (subjecte)*

De relatiu: introduïdes per un pronom relatiu.

*No recordo **qui va venir** / Proposició subordinada substantiva de relatiu (CD)*

D'infinitiu: verb en infinitiu.

*Em faria il·lusió **venir amb vosaltres** / Proposició subordinada substantiva d'infinitiu (subjecte)*

!!!

! Caiguda de preposició davant «que»

*Tinc ganes de **que vinguis** (Tinc ganes **d'això**) / Prop. sub. subst. completiva (CN)*

! Canvi de preposició: «en» i «amb» canvien a «a» o «de» davant d'infinitiu.

*Estàvem d'acord **a venir** (Estàvem d'acord **amb això**) / Prop. sub. subst. completiva (CRV)*

! Mai usarem: preposició + que.

Proposicions subordinades adjectives o de relatiu

- Equivalen a un **S. Adj.**: funció de CN del seu antecedent.
- Se **substitueixen per un adjectiu**.
- **Introduïdes per un pron. relatiu que realitza una funció en la subordinada** (excepte verbs en participi).

Explicatives: *Agafa els papers, **que volen amb el vent**.*

Especificatives: *Agafa els papers **que volen amb el vent**.*

El premi **concedit per la Diputació** era massa per a nosaltres / Prop. sub. adj. esp. (CN) - no té nexa.

Anàvem al parc, **on ens trobem amb els amics** / Prop. sub. adj. exp. (CN) - «on»: CCL.

El cotxe **de què em parles** és massa car per a mi. / Prop. sub. adj. esp. (CN) - «què»: CRV.

La noia **que m'ho va dir** és alumna teva. / Prop. sub. adj. esp. (CN) - «que»: subjecte.

Els exàmens **dels quals us queixeu** eren senzills. / Prop. sub. adj. esp. (CN) - «els quals»: CRV.

La funció del relatiu: procediment

1. Identifiquem el relatiu (prop. subordinada) i el seu antecedent (o. principal).

*Les **cases [que veig des del tren]** semblen fetes de paper.*

2. Aïllem la subordinada i substituïm el relatiu per l'antecedent (normalment, cal reordenar-la).

*[**Que veig des del tren**] -> **Les cases** veig des del tren -> Veig **les cases** des del tren.*

3. Identifiquem la funció i definim.

***Les** veig des del tren -> CD. / Proposició subordinada adjectiva (CN), amb pron. relatiu «que» de CD.*

!!!

! Relatius composts: poden substituir pronoms rel. simples [**que** (en explicatives), **què**, **qui**, **on**].

! No s'ha de confondre «que» conjunció amb «que» pronom relatiu àton.

! Relatius neutres: poden tenir una oració sencera d'antecedent. Equivalen a conj. copulativa «i».

No m'agrada la pel·lícula, cosa que ja em temia.

! Evitar pleonasmes: pronom relatiu + pronom feble per referir el mateix antecedent.

*El **restaurant [on hi van les estrelles del futbol]**.*

! Article + que: només és correcte en subordinades substantives de relatiu.

! Relatius possessius (SN + de + el/s la/les qual/s): cal vigilar d'aplicar bé els procediments.

***La casa [les finestres de la qual són verdes]** ja s'ha venut.*

Oracions subordinades

Proposicions subordinades adverbials

- Equivalen a un **S. Adverbial** (funció de CC).

- **Proposicions subordinades adverbials pròpies**

Temporals

Nexes: abans que no, fins que, fins que no, abans que, quan, mentre que, mentre, mentre que no, cada vegada que, així que, tan aviat com, a penes (que), cada cop que, cada volta que, sempre que, quan, així que, tot just que, tan bon punt, des que, d'ençà que, després que, a penes que.

Les substituïm per *llavors, ara, avui, ahir...* sempre que se'n conservi el sentit temporal.

Anirem al teatre [cada cop que ho faci bé] -> Llavors / Ara anirem al teatre. / Prop. sub. adv. pròpia (CCT)

De mode

Nexes: així com, com si, com, segons (que), segons (com).

Les substituïm per *així...* sempre que se'n conservi el sentit modal.

Ho fa [com si llegís un llibre] -> Ho fa així / Prop. sub. adv. pròpia (CCM)

De lloc

Nexes: allà, allà on, pertot, pertot arreu, arreu, arreu on, etc.

Les substituïm per *aquí, allà...* sempre que se'n conservi el sentit locatiu.

Aneu [on no feu nosa] -> Aneu allà / Prop. sub. adv. pròpia (CCL)

- **Proposicions subordinades adverbials impròpies**

Causals

Nexes: perquè, ja que, com que, vist que, atès que, car.

* Les substituïm amb *per això* -> *Es van parar les obres [atès que hi havia desprendiments]*

Finals

Nexes: perquè, a fi que, per tal que.

* Les substituïm per *perquè sí* -> *Ho va fer [perquè vingués] / Ho va fer perquè sí.*

Comparatives

Nexes: [igualtat] tant (o tan)...com, igual que, exacte que, idèntic que, [superioritat] més...que (no), millor...que (no), [inferioritat] menys...que (no), pitjor...que (no), [proporcionalitat] com més... menys/ més, com menys...més/ menys.

Concessives

Nexes: encara que, a pesar que, malgrat que, tot i que, bé que, mal que, amb tot i que, etc.

* Les substituïm per *malgrat tot* -> *[Tot i que està malalt] ve a classe / Malgrat tot ve a classe.*

Condicionals

Nexes: si, mentre que, a condició que, tret que, llevat que...

* Les substituïm per *si...* -> *No aprovarà [tret que estudiï molt] / No aprovarà si...*

Consecutives

Nexes: de (tal) forma... que, tant... que, tan... que, de (tal) manera, fins al punt que...

* Les substituïm per *massa + adj.* -> *És [tan gran que no cap al pis]. / És massa gran.*

! * La tècnica de substitució per fer-les proposicions simples no és tan clara ni universal.

! Ens podem trobar infinitius, gerundis i participis.

! Les impròpies són fàcils de confondre: en substituir, n'hem de mantenir el sentit original.

! En + infinitiu: *[En arribar a casa] us trucarem.*

! Cal aplicar bé el procediment per no confondre nexes adverbials amb pronoms interrogatius o relatius.

! El «gerundi de posterioritat» és incorrecte: no pot expressar una acció posterior a la del verb principal.

Va sortir de casa [relliscant]. PROVA -> Relliscant va sortir de casa (incorrecta; no es poden intercanviar).

Va sortir de casa [tot relliscant] -> [Tot relliscant] va sortir de casa (correcta).

! Correspondència entre verbs de les condicionals

SUB.	PRINC.
Present (indicatiu) ->	Present (indicatiu)
Present (indicatiu) ->	Futur (indicatiu)
Imperfet (indicatiu) ->	Imperfet (indicatiu)
Imperfet subjuntiu ->	Condicional simple
Plusq. de subjuntiu ->	Condicional compost